Tylko do użytku służbowego.

DODATEK
do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok V.	Warszawa, dnia 20 kwietnia 1932 r.	Nr. 9.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 20. **Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. T. II-20/3 z dnia 13 kwietnia 1932 r. o wprowadzeniu w życie nowego wydania taryfy towarowej na Polskich Kolejach Państwowych (Dzien. Tar. i Zarz. Kol. Nr. 22 z dnia 2/IV 1932 r. poz. 152 i 153).**

Z dniem 1 maja 1932 r. wejdzie w życie nowe wydanie Taryfy Towarowej Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (linje normalnotorowe), Części I-B, Części II, oraz „Aneksu" do niej.

Taryfa Towarowa składać się będzie:

1) z Taryfy Towarowej kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (linje normalnotorowe), Części I-A, zawierającej Regulamin przewozu przesyłek towarowych wraz z postanowieniami wykonawczemi, (wydanie, obowiązujące od 1 grudnia 1931 roku);

2) z Taryfy Towarowej kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (linje normalnotorowe), Części I-B, zawierającej postanowienia taryfowe, klasyfikację towarów i wykazy opłat dodatkowych i miejscowych;

3) z Taryfy Towarowej Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (linje normalnotorowe), Części II, zeszyt 1a, zawierającej ogólne prawidła obliczania przewoźnego, postanowienia reekspedycyjne i tabele opłat normalnych klas taryfowych;

4) z Taryfy Towarowej Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (linje normalnotorowe), Części II, Zeszyt 1b, zawierającej taryfy wyjątkowe;

5) z Taryfy Towarowej Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (linje normalnotorowe), Części II, Zeszyt 2, zawierającej taryfy wyjątkowe w komunikacji z portami morskiemi Gdynia i Gdańsk;

6) z Taryfy Towarowej Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (linje normalnotorowe), Części II, Zeszyt 3, zawierającej taryfy przeładunkowe w komunikacji z portami śródlądowych dróg wodnych;

7) z Aneksu do Części II Taryfy Towarowej Polskich Kolei Państwowych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (linje normalnotorowe), zawierającego czasowe ulgi taryfowe;

8) z Spisu stacyj, przystanków i ładowni kolejowych;

9) z Wykazu odległości taryfowych dla ruchu towarowego.

Te dwa ostatnie podręczniki ukażą się później w nowem wydaniu. Do tego czasu zaś obowiązuje dotychczasowy Wykaz stacyj i odległości taryfowych (Część III T. t. obowiązująca od 15 listopada 1930 r.).

Oprócz drobnych poprawek natury formalnej i merytorycznej, wprowadzone zostały następujące, ważniejsze zmiany zasadnicze (Numerację §§ i ustępów podano poniżej według nowego wydania).

W Części I-B.

W wstępie, ustępie I skreślono p. 2, z powodu wykupienia kolei „Rawicz—Kobylin" przez Państwo i włączenia jej z dniem 1 maja 1932 r. do sieci P. K. P.

W związku z tem, przewoźne za przesyłki z linji Rawicz—Kobylin na P. K. P. i odwrotnie należy obliczać za łączną odległość kilometrów, tak jak za sieć taryfowo-zjednoczoną.

Do czasu nowego wydania Wykazu odległości taryfowych dla ruchu towarowego, łączną odległość taryfową określa się zatem drogą zsumowania odpowiednich odległości P. K. P. i kolei Rawicz—Kobylin.

§ 15. Dotychczasowe klasy taryfowe dla przesyłek zwyczajnych drobnicowych zmieniono zasadniczo.

Zamiast klas I, II, III i IV powstała jedna klasa taryfowa „Dr", opłaty zaś klasy V zostały przeniesione do taryfy wyjątkowej R6 (Część II Zeszyt 1b, T. t.), ustanowionej dla drobnicy, przeważnie aprowizacyjnej.

W związku z tem poczyniono w Części I-B zmiany w poszczególnych §§, odpowiadające nowej zasadzie.

Normalne klasy dla przesyłek zwyczajnych wagonowych od 1 do 18 przegrupowano, określając klasy ogólne numerami, a klasy specjalne literami A, B i C. Te ostatnie powstały wskutek przemianowania dotychczasowych klas 9 (zboże), 13 (drzewo) i 17 (węgiel).

Celem łatwiejszej orjentacji, podaje się tabelę przemianowania wagonowych klas taryfowych:

	Klasy taryfowe																				
w wydaniu poprzedniem	1	2	3	4	5	6	7	8	10	11	12	14	15	16	18	19	20	21	9	13	17
obecnem	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	A	B	C

W tabelach opłat klas wagonowych normalnych w związku z nową zasadą obliczania przesyłek drobnicowych — obniżono stawki klasy 1 i częściowo klas 2 i 3.

§ 23. Ograniczono obowiązek obliczania przewoźnego najmniej za 10.000 kg tylko do wypadku, przewidzianego w § 4 p. d), Części I-B T. t., kiedy przesyłka znajduje się w wagonie, zamkniętym na kłódki lub zamki nadawcy.

§ 25. Dotychczasowe oznaczenie klas przesyłek pośpiesznych P1 i P2 zmieniono następująco:

dla przesyłek drobnicowych normalnych ustanowiono klasę PI — dla ulgowych, klasę PII, zaś dla przesyłek normalnych klasę P1, a dla ulgowych klasę P2.

Stawki klas wagonowych P1 i P2 dzielą się na 3 rubryki: a), b) i c), odpowiadające 3 zasadniczym normom wagi przesyłek, 5.000, 10.000 i 15.000 kg.

§ 26 rozszerzono, dodając nowy punkt a), traktujący o taryfowaniu przesyłek drobnicowych, składających się z towarów, zaliczonych do klas PI i PII.

§ 33. (Dawny § 32). Z uwagi na konieczność popierania przewozu przesyłek zbiorowych, skreślono ograniczenia, zawarte poprzednio w tym §. w p. a) 1 i 2.

Ponieważ jednak usunięte obecnie ograniczenia były w swoim czasie zaprowadzone celem ograniczenia możliwości nieprawidłowej deklaracji towaru i wagi przy tego rodzaju przesyłkach i uniknięcia zbytniej ofiary ze strony P. K. P., poleca się przeto Dyrekcjom O. K. P. zwrócić szczególną uwagę na to, czy zniesienie w mowie będących ograniczeń nie spowoduje nadmiernych strat materjalnych dla kolei.

W razie gdyby niepożądane wyzyskiwanie ulgi powyższej zostało stwierdzone, Dyrekcje doniosą o tem Ministerstwu Komunikacji, celem wprowadzenia do § 33 odpowiednich obostrzeń.

§ 78. W związku ze zmianą systemu taryfowania przesyłek drobnicowych przeprowadzono w niniejszym § zmianę, na mocy której za przesyłki, zawierające towary lekkie i przestrzenne podwyższa się o 50% nie jak dotychczas opłaty przewoźnego, lecz wagę całej przesyłki.

§ 91. Uzupełniono nowym punktem i), zawierającym przepisy w sprawie postępowania z wagonem próżnym prywatnego właściciela w wypadku uszkodzenia w drodze, przy wysłaniu do załadowania.

§ 92. Uległ zasadniczej zmianie w związku z dostosowaniem opłaty za zamawianie pociągów towarowych nadzwyczajnych, do analogicznego postanowienia Części II Dział VII Rozdział A Taryfy Osobowej.

Klasyfikacja towarów.

W związku z ustaleniem dla drobnicy jednej klasy taryfowej, zamieszczono w K. t. tylko klasy taryfowe dla przesyłek wagonowych.

Prócz tego przy niektórych towarach zmieniono lub uzupełniono numer pozycji, nazwę towaru, a przy większości towarów zmieniono klasy wagonowe, stosownie do ich przemianowania.

Załączniki: I, II, III, VII i IX.

Alfabetyczny porządek towarów zamieszczonych w załącznikach I, II, III, VII i IX, zmieniono na cyfrowy według numeracji pozycyj K. t., alfabetyczny jest uwidoczniony w Skorowidzu.

Załącznik II.

Uzupełniono wszystkiemi towarami, dla których przewidziano ulgi w postanowieniach szczegółowych Rozdział B, Cz. I-B, T. t.

Część II, Zeszyt 1.

Dotychczasowy Zeszyt 1, podzielono na dwa zeszyty: 1a i 1b.

Podziału tego dokonano w celu oddzielenia ogólnych prawideł obliczania przewoźnego, postanowień reekspedycyjnych i tabele opłat normalnych klas taryfowych, a więc części mniej podlegających zmianom, od taryf wyjątkowych, wydanych w formie skoroszytu w celu ułatwienia przeprowadzania zmian, uzupełnień i włączania nowych taryf wyjątkowych.

Część II, Zeszyt 1a.

W wstępie, ust. II, p. B.

Koleje prywatne Chełmża—Mełno, Kraków—Kocmyrzów z odgałęzieniem Czyżyny—Mogiła, Toruń Północny—Czarnowo koło Torunia i Toruń Mokre—Lubicz koło Torunia przeniesiono stosownie do ich żądania do p. C, czyli do kolei prywatnych, które w komunikacji z kolejami państwowemi i innemi kolejami prywatnemi, obliczają przewoźne oddzielnie za swoje linje, pobierając pełne stawki taryfowe.

W Wstępie, ust. II, p. 3.

Skreślono cały punkt, wobec wykupienia przez Państwo kolei prywatnej „Rawicz—Kobylin".

Rozdział I, p. 8.

Uzupełniono nowem postanowieniem, zmieniającem dotychczasowy sposób obliczania przewoźnego za przesyłki drobnicowe zwyczajne i pośpieszne w ruchu sąsiedzkim.

Skreślono mianowicie poprzednie potrącenia, przewidziane dla drobnicy w p. 9 (30 gr dla klas drobnicowych I, II, III, IV, V, P1a i P2a), wprowadzając w to miejsce obliczenie przewoźnego za łączną odległość kilometryczną od stacji nadania do stacji przeznaczenia, a dla rekompensaty podwyższając takową o tyle stref kilometrycznych, ile poszczególnych zarządów kolejowych uczestniczy w przewozie.

Rozdział I, p. 9.

Zmieniono w tabeli potrąceń klasy taryfowe stosownie do ich przemianowania.

Rozdział III/A.

W tabelach opłat dla przesyłek drobnicowych normalnych zamieszczono zamiast stawek za przewóz 100 kg, gotowe opłaty przewoźnego na każdą odległość przewozu (strefami zaokrąglonemi) za wymienione w odnośnych rubrykach zaokrąglone wagi przesyłek, od 1 do 5.000 kg. Wobec tego taryfowanie przesyłek drobnych upraszcza się w ten sposób, że na przecięciu pionowej z wagi, a poziomej z odległości, otrzymuje się odrazu odpowiednią gotową opłatę przewoźnego do pobrania od interesanta. Opłatę tę jednakże przy wadze ponad 1500 kg należy w myśl przepisu „Warunki stosowania" tabeli, podanego w ostatnim ustępie, porównać z opłatą według rubryki a) najmniej za 5.000 kg tej klasy wagonowej, do której dany towar według K. t., względnie rozdziału B Cz. I-B, T. t. jest zaliczony i zastosować obliczenie tańsze.

Część II, Zeszyt 1b.

W Dziale 1, p. E 2).

W związku z przeniesieniem kolei prywatnych: Chełmża—Mełno, Kraków—Kocmyrzów z odgałęzieniem Czyżyny—Mogiła, Toruń Północny—Czarnowo koło Torunia i Toruń Mokre — Lubicz koło Torunia z punktu B do C ustępu II, 2 Wstępu do części II zeszyt 1a T. t., koleje te zostały skreślone.

Dział 1. Ogólne warunki stosowania taryf wyjątkowych.

Uzupełniono nowym ustępem H, wskazującym na konieczność stosowania „ogólnych warunków stosowania taryf wyjątkowych" jednocześnie z „warunkami stosowania" podanemi dodatkowo w poszczególnych taryfach wyjątkowych.

Uzupełnienie powyższe zostało wprowadzone z uwagi na to, że sądy niejednolicie komentują układ taryfy, na mocy którego „ogólne warunki stosowania taryf wyjątkowych" obowiązują w całości nawet w tych wypadkach, gdy w poszczególnych taryfach wyjątkowych wskazany jest osobny punkt „warunki stosowania".

Taryfa wyjątkowa A1.

Tabele opłat dla przesyłek **drobnicowych** rozszerzono do 200 km, ze względu na konkurencję automobilową.

Ogólne uwagi do wszystkich taryf wyjątkowych.

Do p. 1. Przedmiot.

Zmieniono i uzupełniono we wszystkich taryfach wyjątkowych według K. t.

Do p. 2. Obszar ważności.

Zgodnie z danemi przesłanemi przez poszczególne Dyrekcje O. K. P. odnośnie czynnych zakładów i instytucyj przemysłowych uzupełniono obszary ważności w ten sposób, że tam, gdzie odnośne zakłady znajdują się w obszarze ciążenia nieznacznej ilości stacyj, stacje te wymieniono w samym obszarze ważności, tam zaś, gdzie odnośne zakłady znajdowały się przy większej ilości stacyj, zrobiono załącznik do obszaru ważności, w którym odpowiednio wykazano tak stacje nadania, jak i przeznaczenia.

Do p. 3. Opłaty.

Opłaty te zostały skorygowane odpowiednio do wniosków poszczególnych D. O. K. P. oraz zgłoszeń instytucyj handlowych i przemysłowych, a w związku z wprowadzeniem nowej taryfy drobnicowej, taryfy wyjątkowe na przesyłki drobnicowe zostały skreślone. Pozatem w układzie taryf wyjątkowych przytoczono gotowe tabele stawek ulgowych.

Do p. 4. Warunki stosowania i

Do p. 5. Ulgi specjalne.

Warunki stosowania tak ogólne, jak i specjalne uległy nieznacznym zmianom, stosownie do postulatów poszczególnych D. O. K. P.

Dla drobnicy, przeważnie aprowizacyjnej, została stworzona specjalna taryfa wyjątkowa R6, zawierająca wykaz artykułów, dla których przy nadaniu w przesyłkach drobnych udzielono stawek ulgowych, odpowiadających zmienionej klasie drobnicowej V.

Część II, Zeszyt 2.

Dział IV.

Warunki stosowania taryf wyjątkowych „P" uzupełniono w p. 30 a) analogicznie i z powodów, dla których zamieszczono nowy ustęp H) w ogólnych warunkach stosowania taryf wyjątkowych, podanych w Części II, Zeszyt 1 b T. t.

W układzie poszczególnych taryf wyjątkowych poczyniono analogiczne zmiany i uzupełnienia, jak w taryfach wyjątkowych, zawartych w Części II, Zeszyt 1b T. t.

Ponadto zwraca się uwagę, że Taryfy wyjątkowe, zawarte w p. 46 poprzedniego wydania, zostały przeniesione do poszczególnych działów taryf wyjątkowych, celem ułatwienia ich stosowania w praktyce.

Część II, Zeszyt 3.

W Zeszycie 3, części II przeprowadzono zmiany i uzupełnienia analogicznie, jak w Części II, Zeszyt 1 b T. t. i Części II, Zeszyt 2 T. t.

Uwagi ogólne.

Jakkolwiek dla przesyłek drobnicowych stworzona została jedna klasa drobnicowa „Dr", powinny ekspedycje towarowe, względnie urzędy stacyjne zwracać szczególną uwagę, aby nadawcy zamieszczali w listach przewozowych dokładną relację nazw towarów drobnicowych zgodnie z K. t., a to z uwagi, że przy przesyłkach drobnicowych o znaczniejszej wadze (przeważnie ponad 1500 kg) będzie obowiązkiem taksatorów porównać odpowiednie opłaty drobnicowe z opłatą przypadającą według dotyczącej klasy wagonowej odnośnego towaru rubryka a) najmniej za 5.000 kg i zastosować przewoźne tańsze.

W stosunku do taryfy wyjątkowej R6 ustanowionej dla przesyłek drobnicowych, zauważa się, że stosowanie tej taryfy wyjątkowej przy przesyłkach drobnicowych zbiorowych składających się z towarów w niej niewymienionych — **jest niedozwolone.**

Ponadto należy zwrócić uwagę urzędom stacyjnym na bezwarunkową konieczność ważenia każdej przesyłki drobnicowej, a to z powodu ciążącej na kolei odpowiedzialności w razie niespełnienia przepisów, zawartych w p. 6 § 7, Cz. I-A, T. t., przy zgłaszaniu reklamacyj. Tabele bowiem opłat drobnicowych podają obecnie wymiary wag strefowo, podnosząc wagę rzeczywistą do

pełnych 10-ciu, 20-tu, 50-ciu względnie 100-tu kg, zależnie od strefy wagowej, co może służyć za powód nie zwracania przez pracowników, przyjmujących przesyłki drobnicowe do przewozu, należytej uwagi na mogącą powstać znaczniejszą rozbieżność pomiędzy wagą rzeczywistą przesyłki a wagą wskazaną przez nadawcę, ewentualnie zaokrągloną.

W związku z przeprowadzoną zmianą w systemie taryfowania przesyłek drobnicowych, Ministerstwo Komunikacji poda dodatkowo, jako uzupełnienie do obecnie obowiązujących prawideł wydzielania udziałów, osobne przepisy, wskazujące sposób ich wydzielania.

Wskutek dokonania reformy taryf drobnicowych, należy w tych taryfach związkowych, które ustalają pewne ulgi taryfowe przy przewozie drobnicy, potrącać jak dotychczas pół opłaty stacyjnej w wysokości 30 gr od 100 kg, a ponadto potrącać od poszczególnej przesyłki pół opłaty manipulacyjnej 25 gr w tych wypadkach, gdy opłata przewozowa od przesyłki wynosi kwotę do 10 zł włącznie, lub pół opłaty manipulacyjnej 50 gr od przesyłki, gdy opłata przewoźnego za nią wypada powyżej 10 zł.

W najbliższym czasie po wysłaniu Dyrekcjom O. K. P. nowego wydania taryf towarowych w określonej wyżej ilości zeszytów (Część I-B, Część II Zeszyt 1a, Zeszyt 1b, Zeszyt 2 i Zeszyt 3) dla ułatwienia stacjom orjentowania się w zaszłych zmianach i uzupełnieniach taryfowych będzie przesłany skorowidz odpowiednio zmieniony i uzupełniony, który jednak i nadal zachowuje charakter podręcznika informacyjnego, a nie obowiązującej urzędowej taryfy.

Nr. H. T. II. 20/30.

Drukarnia Państwowa Nr. 59555. 15.IV-32. 5.500